

Rozhovory se životem

54

OBSAH

Hardusův dopis-----	3
Ježíšovo učení lásky-----	4
Současná doba z duchovního pohledu-----	18
Transplantace orgánů-----	23
Modlitba-----	27
Několik slov na závěr-----	27

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

HARDUSŮV DOPIS

Milý bratře Františku!

S radostí plním Tvoji prosbu, abych potěšil Tvé přátele v Čechách. I ty tak činíš. Věz, že Pavla, naše duchovní sestra, pomáhá nejen Tobě, ale také jim šířit pravdy a začleňovat je do denního života.

Nyní něco o pozemském těle, základu existence člověka. Každý ho má trochu jiné, ale vždy jste ho vy, duchovní bytosti, přesněji váš duch spolu s jeho duší, vytvořili jako nástroj umožňující život na Zemi.

Lišíte se nejenom svým tělem, ale také úsilím stát se bytostí ušlechtilou a plnou dobroty. Také zájmy máte různé, a ne všechny vedou k Bohu. Rozdílní jste rovněž v hloubce duchovního poznání. A jenom málo z lidí umí podle něho žít.

Berte svůj život jako učební lekci duchovního dítěte. Vedoucí duchovní bytosti jsou na Zemi zatím příliš krátce inkarnovány, proto nemohou být ještě vzorem, a ovlivnit tak lidstvo jednáním respektujícím Boží pořádek.

Pochopte – bez práce se k duchovním pravdám nedostanete, my vám je nemůžeme darovat. Měli byste je postupně a pracně hledat. Ale nejste na to sami! Stojí při vás váš duchovní průvodce, který vám pomůže, pokud pozná, že již máte pevnou vůli a řídíte se jeho pokyny.

Není důležité, kolika let se dožijete, rozhoduje, zda jste dokázali každý den začleňovat do života přijaté poznání. Jednou opustíte hmotné tělo a odejdete na druhý břeh. Která nadzemská sféra se stane vašim dalším domovem? Rozhodne o tom pouze láska ke Stvořiteli, ke Kristovi a kvalita vašich myšlenek, pocitů, činy plné lásky, služba potřebným, ale také negativní skutky, kterých jste se dopustili.

Nelze pouze vědět, tak vyššího vývojového stupně nedosáhnete. Proto dejte veškerou svoji energii do duchovní práce a vykročte na cestu k dokonalosti.

Žijete-li v řádu, zažíváte radost a pocity štěstí. Tento stav vás bude provázet navždy, bude trvalý, nikdo vám ho již nevezme a navěky vám bude patřit.

Nenechávejte se p esp íliš vyvád t z míry nep íznivými vn jšími okolnostmi. Nebojte se budoucnosti: Bůh, náš Stvořitel ji řídí ve prospěch celého Stvoření.

JEŽÍŠOVO UČENÍ LÁSKY

podle přednášky Otto H. z února 2009

„Předávám vám toto přikázání: Milujte se navzájem!“

Ježíš Kristus

Již dávno mne promluva Ježíše ke svým žákům vyslovená před svým utrpením hluboce zasáhla (Evangelium podle Jana).

Kristovi učedníci nacházeli u svého Mistra trvalou duchovní oporu. Neustále jim předával duchovní pravdy, i když ne vždy jim porozuměli. Ukazoval jim správnou cestu, a přestože se z ní občas odchýlili, setkávali se vždy s jeho hlubokou láskou a porozuměním. Ježíš věděl, že budou jeho mučením a ukřižováním šokováni a deprirováni. Že budou bolestně prožívat jeho fyzickou nepřítomnost. Proto jim stále opakoval (a dělají to všichni duchovní učitelé), že nezůstanou opuštěni. Současně je však žádal, aby se prohlubovali ve své vroucnosti a oddanosti: *„Zůstaňte se mnou a já budu při vás! Nevykročíte zpátky k Otci, budete-li ode mne odtrženi!“*

Člověk může zůstat duchovně probuzený a dále se vyvíjet jen za předpokladu, že žije v jednotě s Kristem. Vždyť i vinná réva vyžívá pouze ve spojení se svým keřem a tehdy neuschne.

Ježíš slíbil pomoc, kterou apoštolové dostanou ve jménu Krista od svého Otce. Opakovaně (Jan 13,34-35 15,12 15,17) jim v hodinách loučení připomíná: „*Milujte jeden druhého tak, jako já vás miloval,*“ a dodává: „*podle toho druzí poznají, že jste moji žáci.*“

Tento pokyn neplatil jen v té době, je důležitý pro nás všechny, kteří chceme Krista následovat. Platí i pro naše skupiny, jež chtějí být v původním křesťanském smyslu otevřené pro duchovní pravdy, a hlavně usilují o to, aby návody realizovaly ve svém životě.

BŮH JE LÁSKA

Opakujme si tak často, jak je to jen možné: „*Bůh je láska.*“ Říkejme to v nemoci, během strádání všeho druhu – v době válek, násilí, při velkých přírodních katastrofách. Přestože my sami jsme příčinou vlastní slabosti, průměrnosti, zapomnětlivosti, lhostejnosti a současné situace, Boží láska je stále s námi a můžeme jí důvěřovat.

Budme vzorem duchovní síly lásky. Tehdy porosteme!

Bůh nás ve své lásce stvořil a také nás vybavil schopností milovat. Na našem nízkém vývojovém hmotném stupni je sice utlučená, ale my ji můžeme rozzářit. Rozvinout do krásy.

Budme si vědomi toho, že v nás dřímá a probouzejme ji častými myšlenkami na Boha a jeho Syna. Říkejme si při tom srdeční modlitbu, tolik potřebnou: vědomě se nadechněme a vyslovme např. „*Ježíši můj!*“ Při výdechu si pak třeba přejme: „*Slituj se nade mnou.*“ To je ta nejlepší ochrana před silami negací. Nebo můžeme Krista poprosit o pomoc, o připomenutí jeho učení duchovní lásky. Vždyť on to byl, kdo přinesl Lásku na Zem, Kristus je mistrem duchovní lásky a může nám při našich chabých pokusech pomáhat přikázání lásky realizovat.

Ujede nám tramvaj nebo autobus. Většinou jsme pak navztekání, hněváme se a tváříme mrzutě. Což se zachovat jinak: zaradujme se, že jsme tak dostali čas na duchovní cvičení. Začněme hned oslovovat svého duchovního průvodce, učme se otevírat a bděle vnímat to, co

nám přes vědomí předává. Pak jednoho dne pochopíme. Zbavíme se nelásky a pocítíme potřebu dělat láskyplné činy.

VÝZNAM DUCHOVNÍ LÁSKY

Příliš málo máme na zřeteli, že všechny myšlenky a pocity, veškerá vůle a také např. rozvinutá síla duchovní lásky způsobují blahodárné éterickochemické změny - jak v jemnohmotném, tak i fyzickém těle. Žitá duchovní láska - vědomé láskyplné myšlenky a pocity jsou zdrojem životní a léčivé energie, ovlivňují nejen nás, nýbrž i ty, na které jsou směřovány.

To je přece důležité, otevírají se nám obrovské možnosti! Neměli bychom proto co nejčastěji takové pocity a myšlenky v sobě aktivovat a vysílat? Zkvalitnit tím svoji vibraci, a dosáhnout tak vyššího vývojového stupně? Proto buďme láskyplní, vysílejme takové myšlenky! Zlepšíme své osobní vyzařování a ještě přispějeme růstu světla a harmonie pozemského světa plného duchovního temna a disharmonie. Ideální by bylo, kdybychom pocítovali **sympatie ke všem bytostem**.

Hardus nám roku 2004 řekl: „Na svém vývojovém stupni ještě nejste tak daleko, abyste cítili sympatie ke všem bytostem a nevytvářeli antipatie.“ Ale budeme-li co nejčastěji usilovat o spojení s Kristem, s duchovními učiteli a svým duchovním průvodcem, jestliže již v zárodku zarazíme vznik negativní myšlenky a nedovolíme jí zanášet naši duši, pak se takovému stavu alespoň přiblížíme.

V roce 2002 nám předala Elese toto sdělení:

Milujte se navzájem! Děláte to skutečně a opravdově? Máte rádi každého a všechno, co Bůh stvořil? Neříkáte: „Ne, toho nemohu mít rád! Vždyť o mně nesmýšlí dobře.“

Ale praví křesťané se mají naučit myslet, cítit a jednat jinak. Z každého člověka přece vyzařuje jeho Otec, dívejte se na něho jako na dítě Boží, a ne jako na toho, koho odmítáte! Je to váš duchovní bratr či sestra. A pak jděte do sebe a pošlete mu světlo. A ještě něco

udělejte, prosťe: „Pane, Ježíši Kriste, požehnej mu, umožni, abys v něm mohl zvítězit a aby se v něm rozzářilo Tvoje světlo. Pomoz mu se změnit tak, abych ho mohl milovat!“ Pak toto lidské dítě začne vyzařovat jinak.

A když někdo o druhém řekne, že je zlý člověk, pak vy začněte na něho vysílat Kristovu lásku. Vždyť vám jí daroval dostatek. Je to vaše povinnost, moji milí. Máte milovat i ty, kteří vás rádi nemají. A vždy začněte u sebe, nevíšmejte si, jak se chovají druzí! Náš Otec vám pak jednoho dne poděkuje, protože On je Láska, On miluje všechny, ať jsou zlí či nikoliv.

Máte se stát pomocníky. Pomáhat celému Stvoření – zvířatům, netýrejte je – planetě, je znečištěná. Neřikejte: To oni, ti za to můžou, protože jsou plni negací. Každý jednotlivý z vás zodpovídá za Zemi, opravdu každý. Neznečišťujte Zemi odpady, dejte své planetě světlo! Nestací konstatovat, že Země zhyne, protože takhle to donekonečna nemůže pokračovat. Nelze ji odstranit, není kam. Jediná cesta je aktivní pomoc při změně vibrací. Právě vy zde žijete. Uprostřed dění, kdy Země si začíná vytvářet volné prostory pro svoji přeměnu.

Totěž se týká vašeho těla, pochází ze Země a planeta vám ho zapůjčila. Také vy si vytvářete volné prostory – pro dobro, pro světlo a pro lásku.

Vyzařování lásky má v člověku růst. Člověk má lásku vysílat.

Láska je síla, láska je čin. Předávejte ji dalším bratrům. Moji milí, jestliže umíte milovat z celého srdce, pak se k vám nemůže přiblížit nic zlého, protože negativní síly nemilují.

Láska je síla, vysílejte ji ke všemu a ke všem. Pak láska dostihne Boha. Boha ve vás, Otce, který vás miluje. Tato láska vás udrží tělesně a duševně zdravé.

Buďte odvážní. Nebraňte se přicházejícím problémům. Ne protestujte: „Bůh na mě zapomněl, Bůh mě nemiluje. Co já jenom toho musím vytrpět!“ Naopak si uvědomte, co jste způsobili. Proste Otce,

abyste to mohli napravit. Vždyť to je váš úkol – uvědomovat si vlastní chyby. Nesledujte pořád ostatní, nepitvejte, kde a proč se mylí. Začněte u sebe. Ale i vy se mějte rádi.

A já prosím Otce, aby ve vás silně zažehl duchovní Boží lásku. Aby se ve vás rozzářila:

At' Láska proudí k vám...

At' proudí ve vás...

At' proudí kolem vás...

At' vás obklopuje láska, mír a harmonie...

At' vás Boží láska chrání.....

Kristova rada „Začněte u sebe a navzájem se mějte rádi!“ se vztahuje jak na rodinu a příbuzné, na kolegy v zaměstnání, tak i na naše skupiny.

Člověk se chce lidem ukázat v co nejlepším světle, což je sice v pořádku, ale nelze tak činit na úkor druhých. Pomlouvat je, vysmívat se jim, pohrdat jimi či mluvit tak, že se cítí poníženi. Pokud usilujeme o duchovní vzestup, máme v sobě zakořenit návyk hledat na druhém to dobré a jeho chyby ignorovat.

Neúčastněme se diskusí, ve kterých se kritizují druzí, naopak, poukažme na jejich klady, přednosti a zásluhy, případně odvedme hovor jinam.

Denně bilancujme: Opravdu jsem viděl v druhém člověku Bohem milovaného sourozence, nebo naopak konkurenta, jemuž vlastně závidím, v jehož blízkosti nevynikám, člověka nesympatického a plného návyků, jež mne deptají? Choval jsem se dnes vůči druhému laskavě a s porozuměním, anebo odmítavě a bez citu? Poznal jsem, že můj lidský bratr či sestra potřebují pomoc nebo aspoň účast, že to ode mne očekávají? Neměl jsem ho na jeho cestě životem podpořit? Přiznal jsem se k Bohu, Kristu a svému světonázoru, nebo se zbaběle vzdálil?

VNÍMÁNÍ PŘEDNOSTÍ DRUHÝCH

Každý má své dobré stránky: jeden je neustále radostný a pozitivně naladěný, ačkoliv je těžce tělesně postižený. Druhý je stále připraven pomoci a také pomáhá, třebaže jeho víra je slabá nebo žádná. Další je odjakživa srdečný, laskavý a všichni se v jeho přítomnosti cítí nadmíru dobře.

Každý z nás nese z minulých životů nejenom zatížení a negativní sklony, ale také některé dobré vlastnosti. Zkontrolujme, zda jsme si o druhém nevytvořili zkreslený obraz, třeba proto, že jsme s ním měli řadu nedobrych zkušeností. Ale druhý se mezitím mohl změnit, nebo alespoň občas se začíná chovat jinak.

Pokud se domníváme, že dotyčný myslí jen na peníze, věnuje se plytké zábavě a otázkami lidské existence se nezabývá, pak si sami k němu znemožňujeme přístup. Pak si nevšimneme, že i on občas otevře podobné téma a začne se ptát. Vyvarujme se toho, že bychom druhého odepsali, považovali za beznadějného. Ano, najít k němu cestu je náročné, protože i vibračně je zcela jinde. A je docela možné, že cestu k němu najde podstatně snáz náš bratr či sestra.

A když už se musíme v nějaké společnosti, v níž se necítíme dobře, zdržovat, stává se to v zaměstnání, pak poprosme svého duchovního průvodce o pomoc a o radu. Ať nám pomůže najít správnou cestu – abychom nesouhlasili, ale také neodsuzovali a nekritizovali.

TRPĚLIVOST

Pokud jsme si již navykli stále se neobhajovat, pak jsme vyrovnanější a nereagujeme přecitlivěle. Někdo se zase zbavil obav z výsměchu či se přestal podceňovat. Další se snaží krotit přicházející hněv nebo mrzutost. Protože právě tyto emoce přitahují negativní síly. A navíc jsou příčinou zlomyslné radosti těch, kteří nám nejsou přátelsky naladěni.

Soužití závisí nejenom na kvalitě bližních, ale také na našem postoji. Pokud jsme ponořeni v události, situace se nám zdá hrozivá a obtížná, ale z odstupu a potřebného nadhledu se tragicky nejeví.

Zkusme považovat nepříjemné, rušivé vlastnosti bližního za jeho dočasné vrtochy. Pak nám možná nedá takovou práci ho začít přijímat, protože rozmary a vrtochy mohou být hodny lásky. A jednání s nimi považujme za šanci naučit se trpělivosti a toleranci.

Neberme se tak vážně. Naučme se vnitřní uvolněnosti. Kolika hádkám bychom mohli předejít, kolik vypjatých situací by se zmírnilo, kdybychom vnitřně uvolněni řekli něco vtípného. Hned by si všichni oddechli.

Známý herec vyprávěl, jak jako dítě uvolňoval napětí vzniklé při hádkách jeho rodičů tím, že je začal napodobovat. Když ho rodiče viděli takhle si hrát, museli se zasmát malicherným důvodům svých hádek. A konflikt skončil.

RODINNÝ SOULAD

Velmi důležitý je soulad v rodinách. Děti a mládež však nechtějí být omezováni, jednomu manželovi se nelíbí, že ten druhý dělá stále nepořádek. Ovšem ohleduplnost je důležitou formou lásky. Ano, odhozené věci bez stálého místa mohou druhému silně vadit, ale ani pořádkumilovnost téměř pedantsky vyžadovaná není dobrá. Rovněž snaha mít vše pod kontrolou či být stále ten, kdo velí, je nežádoucí.

A tak se občas zeptejme sami sebe: Není moje neustálé vyžadování pořádku kapku přehnané? Nebo naopak nejsou už moje všude se povalující věci mým bližním nepříjemné, nenarušuji tím harmonii našeho domova?

A ještě jedno: Mějme na zřeteli, že při všech obtížných situacích bychom měli usilovat o oboustrannou dohodu a vyjednávat ji co možná nejláskyplnějším způsobem.

Pokud s někým delší dobu žijeme v konfliktu a dosud jsme ho neurovnali, měli bychom ho začít řešit. Promluvit si se svým bližním. Čím víc rozhovor oddalujeme, tím bezvýhodnější vzniká situace, až jednoho dne nám bude muset pomoci nalézt soulad někdo třetí.

O mír a harmonii mezi lidmi se máme neustále snažit, ovšem bez pomoci duchovního světa úspěch nebude trvalý.

HÁDKY

V rodinách vznikají rozbroje třeba při rozdělování dědictví, v zaměstnání kvůli kariérnímu postupu. Kolik příbuzných se již rozhádalo a dosud neusmířilo při dělení majetku! Kolik se objevilo závisti, urážek, pomluv a nenávisti, když touženou funkci v práci dostal někdo jiný! Ale takhle se opravdový křesťan nechová, nemá se všude drát, nemá mít ostré lokty, nemá intrikovat – vždyť ten druhý je jeho bratr či sestra a také vůči němu platí ono Kristovo „*Milujte se navzájem!*“

Mnohokrát jsem si říkal poslouchaje hádky sousedů: „Kolik nervů, zloby a také nemocí by si ušetřili, kdyby tolik nebojovali a nehádali se!“

SCHOPNOST OMLUVIT SE

Když už k hádce, konfliktu či rozepři dojde, měli bychom logicky usilovat o vzájemné odpuštění. Však tento pokyn zní i v modlitbě Otčenáš. Říká, že od Boha lze očekávat odpuštění v takové míře, v jaké jsme my schopni odpouštět těm, kteří vůči nám pochybili. Ale nám připadá, že v našem případě to půjde velmi, velmi těžko.

Chceme-li opravdově vývojově postoupit, pak v sobě nemůžeme přechovávat zášť vůči svému duchovnímu sourozenci, usilovat o odplatu či nebýt ochotni podat ruku ke smíření!

V Bibli na toto téma nalezneme mnoho míst, já vybírám: „*A kdyby tvůj bratr sedmkrát za den měl vůči tobě chybovat a sedmkrát by k tobě přišel a řekl: ‚Je mi to líto‘, tak mu máš odpustit.*“ (Lukáš 16,4)

Pavel ve svém dopise (1. Kor. 13, 1-8) píše o ideální duchovní lásce.

Všichni tato slavná slova známe, ale pokud někomu nebudou znít tak důvěrně, pak proto, že tentokrát jsou z překladu vzniklého ve 20. století. Tehdy pomocí média přeložil J. Greber Nový zákon z řečtiny do německého jazyka:

„Kdybych mohl mluvit všemi jazyky lidí i Božích poslů, ale lásku bych neměl, byl bych jako znející kov a zvonící zvon. A kdybych byl médiem předávajícím duchovní zprávy a znal všechna tajemství, kdybych všechno věděl a byl tak silný ve víře, že bych skály mohl lámat – avšak lásku bych neměl, pak by tohle všechno bylo marné. Pokud bych daroval veškerý svůj majetek chudým, své tělo obětoval smrti upálením – ale lásku bych neměl, neprospělo by mi to.

Láska je trpělivá, plná dobroty, nezná závist, nechlubí se a nevyvyšuje se pyšně nad druhé; nikdy nejedná bezohledně, není sobecká, nenechává se strhnout k hořkým slovům a nehněvá se kvůli utrpěnému bezpráví; neraduje se, když vítězí bezpráví – láska je ráda, když pravda zvítězí. Láska neodhaluje chyby druhých, nýbrž hledá pro ně omluvu. Láska smýšlí jen v dobrém, nikdy se nevzdává naděje a nikdy neztrácí odvahu.

Láska nikdy nezemře, přestože může kontakt média s duchovními Božími bytostmi pomocí rodného či cizího jazyka jednoho dne skončit.

Některé pravdy Boží se k člověku dostanou díky jeho částečné jasnovidnosti či jasnoslyšnosti, jiné díky duchovním bytostem sloužící médiím. Ale pozemské pravdy nejsou úplné. Jednou však člověk dosáhne svého vývojového vrcholu a tehdy už žádné omezení pocíťovat nebude.

Když jsem byl malý, vyjadřoval jsem se jako dítě, názory měl dětské a stejným způsobem vše posuzoval. Pak jsem se stal mužem a přestal se tak chovat. Podobné je to s viděním pravdy – nyní ji vidíme jako přes zkreslující zrcadlo, jako těžko srozumitelné obrazy. Ale jednou se pravda rozzáří ve své skutečné podobě. Dnes známe zlomek pravdy, ale přijde doba, kdy budeme znát vše. Pravdu budeme znát tak dobře, jako nyní zná Boží láska nás.

Na cestu životem jsme dostali tři dary: první je víra, druhý naděje a třetí je láska. Z nich však láska je dar největší.“

Tak Pavel popsal ideální duchovní lásku. Je na Zemi vzácným hostem, ale lze ji najít. Pavel si lásky cení nejvíce.

V textu je ale ještě pasáž, která se týká pozemského přijímání duchovních pravd. To je ve srovnání s vyšším stupněm pouze částečné, a na Zemi tak známe pravdu jenom odzrcadlenou, neúplnou.

FANATISMUS

Když Ježíš svým žákům přikazoval milovat se navzájem, velmi dobře věděl, že se brzy po jeho ukřižování a nanebevzetí objeví hádky.

Opravdu se potom objevily problémy, např. jak se zachovat, pokud chtějí být pokřtěni ti, co nejsou Židé. Potom učení začali vykládat následovníci Kristových učedníků a tehdy vznikaly spory, zda vyučují správně. Na Kristovo přikázání lásky se zapomínalo, lidé cítili vůči sobě nenávisť, bojovali spolu i mečem a ohněm. Nakonec bylo Jeho učení zfalšováno a zkresleno – stačí, když jen člověk porovná čtený text v překladu od Grebera s jinými překlady, a to vše mělo těžké následky.

Co je tedy důležité? Láska! Bez lásky je víra fanatická. Naplnění láskou se setkáváme, v lásce zůstáváme a Kristovo učení zprostředkované duchovními učiteli co nejpečlivěji a nejvěrněji uchovávejme, předávejme, žijme. Prosme Boha a celý duchovní svět o pomoc a ochranu, aby zůstala zachována jednota.

Každý člověk je jiný, liší se i jednotlivá společenství. Ale přijímání a pochopení duchovních poselství musí být u všech shodné bez ohledu na různé duchovní představy a různý stupeň vývoje jednotlivců.

VELIKÁNI SOUČASNOSTI

I dnes žijí lidé, kteří Kristovo přikázání lásky uvádějí v život. Ční nad lidským průměrem svojí schopností pomoci tam, kde v bídě žijí lidé zcela odkázáni na pomoc druhých.

Tak např. páter Antonius. Navzdory nebezpečí, že se nakazí, žije v čínském leprosáriu s lidmi, jež společnost vyloučila, protože jsou malomocní. Tito vyhoštěnci dostávají od něho nejenom léky a další potřebné věci, ale hlavně posilu – stále jim opakuje, že i je Bůh miluje a nepustil je.

Španělský františkán, „páter uprchlických lodí“, se zase ujímá těch, kteří uvěřili slibům podvodníků, riskovali život a odpluli z Afriky. Pociťil v sobě výzvu uvést v život Kristovo přikázání lásky, protože se s mnoha dobrovolníky věnuje stovkám žen a dětí – zajišťuje jim lékařskou pomoc, lůžko, teplé jídlo a novou perspektivu.

Nedávno zemřeli dva velikáni lidstva – *Matka Tereza a Frère Roger*.

Matka Tereza odrážela ke svým bližním silný paprsek Boží lásky – pod jejím láskyplným dotykem a hřejivým vyzařováním se vyhublí umírající lidé znovu navraceli do života. Tato žena byla živoucím nositelem a zdrojem lásky; jako pochodeň předávala lásku tam, kde jí bylo zapotřebí.

Já sám jsem opakovaně vnímal vibrace lásky Frère Rogera, které vyživovaly rostoucí bratrství hnutí Taizé. Bratr Roger také dával chudým a vážně nemocným lidem slumů velkoměst naději, že Bohu mohou důvěřovat, a jistotu, že Bůh je miluje.

Na Zemi žijí další lidé, kteří rovněž nesobecky praktikují Kristovo přikázání lásky, ale o nichž nevíme, protože se jim média nevěnovala. Je jich mnoho, ale stále to nestačí, protože bída, nouze a útlak vládnu Zemi. Nenápadně, s dojemnou láskou a péčí se tito prostí lidé starají o těžce nemocné a postižené. Považují to za samozřejmost, protože se sami pro službu potřebným před svou inkarnací rozhodli a zařadili ji do svého životního plánu. Takovému vyspělému jednání a dovednostem se naučili v některém minulém životě.

V roce 1991 odešel do Rumunska páter Georg Sporschill a ujal se tam dětí ulice. Inspiroval další a jeho práce se jako lavina šíří do dalších zemí.

Již jako mladík se G. Sporschill zapojil do Hnutí 68, což znamená, že už tehdy se odmítal smířit s nepravostmi. Ovšem narozdíl od jiných začlenil Boha a jeho Syna do svého života. Stal se jezuitou a Kristovo „*Co jste tomu nejnepatrnějšímu z mých bratří učinili, mně jste učinili,*“ se stalo krédem jeho života. Viděl násilí, poznal, jak nárůživost a všemožné závislosti dělají z mladých lidí trosky, jak děti a mládež v krutých existenčních podmínkách předčasně umírají. Trvale ponořen do silných emocí se „koupe v bolesti i naději“. Ale v komunitě je mu dobře a je přesvědčen, že právě k takovému životu byl povolán, a chce mu zůstat věrný.

Jeho svěřenci dostávají nejenom čisté oblečení a ubytování, ale také vzdělání a duchovní hodnoty. Jedno je zajímavé: když je učil modlit se, s překvapením zjistil, že moc neprosí, ale mnohem více děkují. Děkují za dobré jídlo, za přátele, za to, že spí v teple. Také za hudbu i za to, že mají v nebi svého Otce. Tomuto postoji naučily zase děti ulice svého pátera a jeho mladé pomocníky pocházející z dobrých poměrů.

A ještě jedno je překvapivé - za 18 let své práce ani jedenkrát neuslyšel od těchto dětí jedinou výčitku vůči svým rodičům. Naopak, mají velkou starost o to, jak asi žijí.

Nechť vám tento výčet dá impuls k tomu, abyste i vy přikázání lásky ve větší míře začlenili do svého života. Duchovní zákon solidarity říká, že každá výše vyvinutá duchovní bytost pomáhá těm, kteří se ještě nacházejí na nižší vibrační úrovni. Tak jednájí duchovní učitelé a Boží poslové, ale stejným způsobem jednájí i vyspělé bytosti inkarnované na Zemi.

Láska má různé formy a různou intenzitu a Láska Boží je ta nejvyšší a nejmocnější.

*Ó, můj Tvůrče, jak oddaný jsem Tvé nekonečné lásce!
Směl jsem se naplno naučit, že láska znamená konat tak,
jak Ty si přeješ. Aniž bych čekal dík, chválu či něco navíc.*

*Láska znamená v dobrém myslet a mluvit o člověku,
který nedobře mluvil, činil a chtěl.*

*Láska je jiné slovo pro odpuštění – všemu a všem.
Milovat znamená nezištně darovat a netoužit brát.*

*Láska je zdroj svobody, statečnosti i pokory
a příčina odumírání temných stránek malého lidského já.*

*Ó Tvůrče, jak vzácná je na Zemi pravá Láska.
Nečestní pozemští lidé pravou láskou pohrdají
a vysmívají se těm, jež ji radostně obdarovávají
a netouží po mnohonásobném zisku.*

*Lidé na Zemi hned vynesou ortel,
odsoudí i ty, jež bez očekávání odměny žijí dle řádu Boha,
nebo ty, kteří z lásky k bližnímu svou energii darují
a ještě ze svého srdce lásku přidají.
Oni netuší, že Ty už na ně čekáš – také s náručí plné lásky.*

*Neboť kdo lásku daruje, ten ji bohatě dostane zpět,
protože Ty, můj Tvůrče, znáš alchymii darování.
Jsem Tvůj žák a oddaný služebník a nyní o tom podávám svědectví.
Z kořenu pravé lásky vykvétá požehnaná radost ze žití
a také cenné vnitřní štěstí.*

*Naučil jsem se od Tebe darovat lásku, nesobecky ji předávat dál.
A tehdy se vše zalilo Tvými láskyplnými paprsky.*

*Děkuji za tento objev,
děkuji za milost smět šířit lásku krásnou jako Tvé milosrdenství.*

*Moji snažící se žáci mnohdy dosud neví, proč žijí na Zemi.
Proto pln vděčnosti jim připomínám prastarou pravdu
a základní tajemství světa:
jediné štěstí života je být Tebou milován.*

*Nepoznali, že lásku lze nejenom vysílat,
mají jen jednosměrnou zkušenost.
Ale jednoho dne Tvoji lásku procítí
a stanou se i oni jejím zdrojem.
A tak vroucně volám:
Vztyčte v sobě oltář plný lásky,
rozžehne ve vás světlo moudrosti
a v pravý čas vám vnukne správné slovo.
Jestliže jste otevřeni pro pravdy Božích poslů,
pak vám je Bůh ani jeho poslové neodepřou.
Vy sami zavíráte, či pootevíváte jejich průtok.
Jste to ale také vy, kdo spustí lavinu.
Tehdy ztrácíte kontrolu nad sebou, neb jste ve vlivu negativních sil!
Vězte, jen opravdová láska vás osvobodí z moci temna.
Vím, o čem mluvím, i já to během svého pozemského života zažil.
Uvědomte si mocnou fascinující zvěst:
Každá vědomá bytost je schopna přijmout od svého Tvůrce lásku;
dostane jí tolik, kolik unese.
Bytost nevyzrálá přijme málo, ale vyspělejší jí bude zalita.
Neboť pramen Jeho lásky je přebohatý a láskou přetéká.
A proto: Smíme-li Jeho lásku přijímat,
pak ji máme darovat – každým slovem, pohledem či gestem.
Pak jsme druhým vzorem.
Neboť naši sourozenci přišli, aby se naučili milovat.
Oni poznají, že je láskou chceme obdarovat.
Dívejte se na své bratry vyšším zrakem
– pak spatříte, že všichni po ní touží, uctívají ji,
neboť ona je zdrojem bezpečí a zahání osamělost,
když zapomenuta se vynoří.
To potká každého, toho nejnepatrnějšího, i krále.
Až do vás vstoupí pravá láska, pak vás promění
a vy pochopíte,
že jste milované děti Otce.*

SOUČASNÁ DOBA Z DUCHOVNÍHO POHLEDU

Moji milovaní! Rád vám ze svého duchovního domova nejprve předám to, co je u nás běžné – energii, radost, lásku, ale i pocit vzájemnosti, sounáležitosti. Je to jeden z důvodů, proč se toužíte s námi setkávat. Vy jste nám také udělali radost, protože jste přišli a zajímáte se o tato důležitá témata. Vaše vyzařování o tom svědčí.

Jsme jednotní; vás i nás zajímá poznání o životě, snažíme se nejen dobrat pravdy, ale také konáme.

Naše setkání vám mají ukázat, jak důležitá je vzájemná podpora. Pomohou vám opět nabrat sil. Chceme vás zkrátka vyzbrojit do této vibračně náročné krizové doby.

Předávám hodně písemných vzkazů, vaše médium si moc klidu neužije, to mi věřte. Pracuje s velkým nasazením, je vám, a částečně i nám zcela k dispozici.

Z vašich šťastných radostných duší vidím, že ve srovnání s jinými se vám ještě daří dobře. Z celého srdce vám to přeji. Pokud nesejdete z této cesty, povede se vám do určité míry dobře i dál. Vysvětlím to později.

Chápu, že i v dobách, které přicházejí, toužíte žít radostně - jako jste žili dosud. Nechcete prožívat nic nemilého, ale to není duchovní pohled. Budete muset sklidit to, co jste vy, a tím i celé lidstvo zaseli, a proto se všem povede hůř.

Velký myslitel vaší doby řekl: vším je vinna nenasytnost člověka. Přibývá lidí, kteří jsou chtiví, mají velké nároky a jsou nepoctiví. A tak je jisté: lidstvo se zatížilo a každý ponese následky. Jeden větší, druhý menší a ten, kdo se nezatížil, nejmenší.

Existují dva typy zatížení. První je čistě hmotné. Druhé je neviditelné, duchovní podstaty. Podle zákona příčiny a následku platí, trpí-li

duše, začne trpět i tělo. Nerespektování zákonů Tvůrce proto povede k těžkému probuzení.

S vysokými bytostmi jsem diskutoval o možné budoucnosti Země a dozvěděl se, že události přijdou ve vlnách, po etapách (nebudou to pomalé nenápadné změny, naopak – pozn. redakce). Vzkazují vám: na čem teď nejvíce stavíte, to cenu ztratí. Před Otcem má nejcennější hodnotu vaše duše a váš duch!

Ti, kteří nepoctivě zbohatli, zchudnou, poctivě to nepotká. Kdo spekuloval, toho postihnou ztráty, protože vypočítavost do duchovního života nepatří. Není dobré stavět na selhání člověka, na jeho lehkovážnosti, na touze po zisku jenom proto, abyste sami měli trochu víc. To si Bůh nepřeje, ačkoliv to některé pozemské zákony dovolují. Ale pozemské zákony byly vytvořeny lidmi a ti chybují.

Nyní se mnozí z vás začali bát, protože v jistém slova smyslu spekulovali. Začínají mít starosti a potíže. Pokud jste vědomou spekulací zbohatli, pak jste si svoji mzdu již vybrali. Pakliže to bylo neúmyslné, realizoval to někdo jiný, pak také obdržíte odplatu – postihne vás větší či menší ztráta. Kdo je nenasatný, stává se ochotnou obětí negativních sil.

Nebudu to dále rozvádět. Jedno je však nutné říci: neobávejte se příliš, nestrachujte se! Lidstvo vše jednou pochopí.

Kdyby žila pouhá pětina lidstva v rovnováze, tedy podle zákonů Božích, (opravdu Stvořitel svoji představu zredukoval na pouhých dvacet procent!), pak by vyrovnávající síla pro dobrý zítřek mohla přijít.

Sodoma a Gomora byla zničena, Ninive bylo uchráněno:

- 1. kniha Mojžíšova 18/20-33. „Kéž by se našlo 5 a kéž jen 3 spravedliví“ (Sodoma a Gomora).

- Jonáš 3/1-10.

A tak se ptám: najde se dnes 20 % spravedlivých, takových, kteří žijí podle Božích zákonů? Odpovězte si sami. V každém případě nastane to, co jste zaseli, takový je zákon příčiny a následku.

A nyní příjemnější téma: radost ze života. Tu pocítujete právě teď. Jestliže se ovšem necháte srazit do nedobrych vibrací, pak nejste zralí pro onu radostnost a pocit štěstí z bytí, tolik typický pro duchovně probuzeného člověka.

„Nic pro mne není těžké, pro našeho Otce udělám vše.“ Takto vyladěný si člověk užívá svého bytí. Je schopen vše upřímně každému říci, duchovně roste, protože dbá zákonitostí. Pak bude součástí oné důležité pětiny lidstva. Každý jedinec, každá rozvíjející se duše je velice, převelice potřebná!

Jednoho dne objevíte, že také společenství s námi rozjasní váš život. Navzdory pomíjivosti dnů se ihned pusťte do díla, které vám přinese onu radost a dá zčásti zapomenout na vnější potíže.

Pokud svoje vyladění ztratíte, znovu se objeví starosti. Zalehnou vás, pokazí pocit štěstí. Pak to ovšem nejste vy, nýbrž negativní síly, které to zavinily. Právě ty ženou lidstvo do událostí, jenž nastupují.

Jedna důležitá rada. Kontrolujte se. Jste odpovědni za sebe, ale také za to, jak reagujete na otázky hledajících lidských sourozenců. Některé mohou svést z cesty, tehdy řekněte: „Neodpovím, nechtěj to znát.“ Neznám-li odpověď, nevědomost přiznám.

Možná dotyčný uraženě odejde, ale stále je to lepší, než kdybys jemu i sobě uškodil. Nyní jste opojeni materialismem, a tak samozřejmě budete dostávat často otázky týkající se hmoty.

Pouze Bůh ví, co se v nadcházejícím období stane. Boží poslové o tom mají jen částečnou povědomost. Ani pozemští experti neumí odpovědět, co se v budoucnu odehraje. Jedno je však jisté – jaká setba, taková sklizeň.

Vše na Zemi zanecháte. Postupně začnete mít jen tolik, kolik budete potřebovat. Možnost zbohatnout se bude zmenšovat.

Naučte se být již nyní spokojeni s tím, co máte. Váš duchovní průvodce vám s naší pomocí navíc za každý váš dobrý čin položí na stůl odměnu. Již tohle je velká naděje!

Bůh je hojnost. Poznává, máte-li nedostatek. Ovšem strádáte-li, pak jste si sami tyto potíže v minulosti připravili. To není vůle Otcova.

Bůh je tedy hojnost. Vždyť již Židé v dobách hladu obdrželi skrze Krista manu nebeskou. (2. Mojžíš 16/35). Takže ani vás nenechá vyhladovět. Zkrátka Otec nasytí všechny Svě děti odpovídajícím způsobem. A Stvořitel vás považuje za děti, které více či méně plní Jeho vůli. Diktovat, vyžadovat to či ono bude možné jen omezeně.

Většina z vás (cca 70 %) chtěla o tomto tématu hovořit. Proto jsem se poradil a odpovídající informace jste dostali. Ale jedno opakuji: **„Nestarejte se, co budete zítra jíst i pít nebo co si obléknete. Otec ve své lásce ví, co všechno pot ebujete.“** (Matouš 6,25).

Také my jsme tu pro vás, my, učitelé a ochránci, duchovní průvodci a duchovní pomocníci. Jsme připraveni pomoci s tím, co vás trápí, co chcete vyrovnat. Nejsme bez citu, ale nejsme natolik mocní, abychom vás zahrnuli nadbytkem. Ale můžete si být jisti, že máme radost, když můžeme sami pomoci nebo podporu zprostředkujeme. Chce to od vás ovšem dobrou vůli, ochotu a schopnost si o pomoc říct.

Závěrem drobná příhoda: Navštívil nás jeden bratr, který přešel ze Země sem na druhou stranu. Řekl nám: „Hodně jsem toho na Zemi zanechal.“ (Myslel tím samozřejmě hmotné statky.) „Můžete moje milované trochu ovlivnit, aby se spravedlivě rozdělili? Ať z toho mají užitek všichni.“

Od nás ovšem zaznělo: „Nejsme jejich soudci. Nemůžeme se zachovat podle tvých představ, protože každý je jinak zatížený, na jiné duchovní úrovni a má jiné nároky. Proto nelze dělit na stejné díly. Spravedlnost nesouvisí s množstvím, ale s duchovním růstem.“ Náš sourozenec zesmutněl: „Pokud tomu tak je, pak jsem nadarmo tolik shromažďoval a chtěl své bližní obdarovat.“

Moji milí, vaše spravedlnost není spravedlností Stvořitele. Také my ji vykonáváme jen tak, jak umíme. I my chybujeme. Proto se raději ptáme vyšších bytostí, zda je dobré dané učinit, protože bychom mohli udělat chybu.

Abyste nebyli smutní: Jednou se to musí na Zemi podařit. Proto očista musí začít. Každý občas selže, i ti, kteří věří, že mají stále co říci. Zažíváte jednu z vln, které nás čekají. To se jen nahromadilo více problémů, jenž se teď projevíly.

Domníváte se, že trpí nevinní. Ale kdo vidí do minulých životů? Jenom Stvořitel, Boží poslové a Kristus. A ti jsou připraveni pomáhat.

Postihla vás událost a druhého to nezajímá. Ale třeba dotyčný není schopný pro vás nic udělat. A ani si není vědom toho, že pomoc očekáváte.

Hodnotu činů Bůh hodnotí jinak než vy. Však vzpomeňte na stříbrňáky farizejů a „drobnou“ oběť vdovy (Marek 12,42-44).

Jednejte podle své nejlepší vůle a svědomí. Každý dobrý čin vyvolá další dobré skutky. Ovšem platí to také naopak.

Čeká na vás duchovní domov, tam starosti a obavy už mít nebudete. Nyní ale usilujte o trpělivost, žijte v lásce a milosrdenství a buďte spravedliví. Protože k lásce spravedlnost samozřejmě patří.

A ještě jednou. Nemějte strach, náš Otec zná vaše myšlenky a vidí do vašich srdcí.

Pln radosti a vděčnosti vám nyní předám vnitřní klid duše, sílu a potenciál, který jsem byl schopný donést z mého domova:

Mír buď s vámi!

Kráčejte cestou návratu domů plni naděje. Zde, blaženi, budete dál usilovat o duchovní rozvoj svojí osobnosti...

„Předávám vám toto přikázání: Milujte se navzájem!“

Ježíš Kristus

TRANSPLANTACE ORGÁNŮ

Naši milí!

Ježíšova kdysi pozemská matka pověřila svého anděla, aby nám vyřídil, že máme lidi informovat o duchovním pohledu na darování orgánů. Diskutovali jsme s ním, jak vibrace těchto myšlenek a pocitů odít do pozemských slov. Některé pojmy neznáte, budeme muset užívat vám běžné, ale věřte, že velmi usilujeme o to, abychom vše správně předali.

Na Zemi někdo s transplantací souhlasí, jiný je zásadně proti. Také my se anděla zeptali: „Jak se na onom světě projeví situace, že člověk daroval cizí orgán?“ Anděl odpověděl: „Pro něj to nemá žádné negativní následky, protože odběr orgánu se nedotkl ani jeho duše, ani ducha.“

Každý orgán je specifický a jeho vyzářování také. Je-li příjemce trvale optimisticky naladěný, pak jeho tělo nový orgán včetně jeho vibrací přijme a případné potíže za pomoci vedoucího duchovního průvodce zvládne. Ovšem obdrží-li ho od negativního člověka a také on je záporně vyladěný, způsobí přemíra negativních energetických vibrací komplikace vedoucí mnohdy k tomu, že tělo orgán odmítne.

„Děje se tak karmicky?“ ptali jsme se. „Náhody neexistují, vše probíhá podle Božího záměru.“

„Je příjemce karmicky zatížen, když dárce přijde o svůj orgán?“

„Důležité je, aby se pro to oba vědomě a dobrovolně rozhodli. Ale i tak je příjemce spoluzodpovědný.“

Před transplantací dotyční prožívají silné emoce – bolest, lítost, strach, naději, a proto se snaží duchovní průvodci a duchovní lékaři dosáhnout životního naladění světců na Boha. Vždyť i operace jsou v rukách Božích, také jejich úspěch či nezdar. Pokud zákrok nedopadl dobře, znamená to, že předurčená cesta lidského dítěte je jiná.

Jako poslední nás zajímalo: „A je proces transplantace v souladu s přáním Boha?“ „Vůbec ne! Tento druh medicíny si Bůh nepřeje a mnohdy ani není nutný. Ovšem jsou lidé, kteří ženou vývoj medicíny tímto směrem. Mnoho vědců a lékařů je natolik ovlivněno negativními silami, že se domnívají, že jsou všemocní. Ve své pýše jsou přesvědčeni, že to oni život tvoří, a také, že život mohou zničit. To se ale hrubě mýlí.“

Pak se anděl vzdálil.

MODLITBA

Článek P. Kašparcové, uveřejněný v r.1996 ve Sborníku SANTAL

Modlitba je rozhovor s Bohem, vyznání pokory, lásky, naděje a hledání pomoci, která je vyšší než ta, jenž vám může dát Země. Skrz ní přichází síla a útěcha, která neklidnému lidskému srdci dává jistotu lásky a domova.

Modlitbou nemíním bezmyšlenkovité brebentění, při němž myšlenky bloudí v kruhu nároků a událostí pozemské reality, nýbrž stav plný vroucnosti, oddanosti a vděčnosti za blízkost Toho, k Němuž voláte a Jemuž přenecháváte rozhodnutí, kdy a jakou formou dojde k vyslyšení volání.

Jsou modlitby beze slov a modlitby vyjádřené slovy. Ty prvé jsou vzácnější, protože se v nich rozpíná duch nespoutaný slovy formulovanými pozemským rozumem.

Základními předpoklady účinné modlitby jsou víra, odpuštění, odevzdání a láska. Musíte věřit, že vše, oč prosíte, jste již dostali. „Víra hory přenáší.“ Před každou modlitbou odpusťte tomu, o kterém si myslíte, že se vůči vám provinil, však také vám nebeský Otec odpouští vaše viny (Marek 11, 25). Nezapomínejte na tuto skutečnost.

Modlitba provázená hořkostí a hněvem zůstává bez účinku, protože negativní energie blokují příchod Světla.

Vroucí modlitba znamená odevzdání se Bohu a lásce k Němu. Jejím působením se aktivují čakry, jež uvolňují síly stoupající společně s energií modlitby vzhůru. Odtud znásobeny se vracejí zpět k vám nebo k tomu, za něhož prosíte. Přijaté energie pročišťují éterické tělo, které přenáší na tělo fyzické hojivá fluida. Dochází ke zklidnění, duše začíná být harmonická, protože pochybnosti, starosti, strach a tíživé myšlenky jsou prozářeny světlem útěchy a naděje. Rovněž atmosféra vašeho životního prostředí začíná být čistší.

V současné době je většina lidí ochotná od svého Stvořitele jen vyžadovat a brát. Ačkoliv je člověk nepřetržitě obdarován, nezní z jeho úst sebemenší dík a jeho srdce zůstává chladné. Modlitba však neznamená pouze přijímat, současně je třeba děkovat a dávat.

Duše prosící o pomoc a obdarování se musí oprostít od pozemské chtivosti, hluku a přílivu myšlenek i rušícího vlivu nejrůznějších pocitů. Ježíš říká svým apoštolům: „Chcete-li se modlit, uzavřete své dveře!“, což znamená ponořit se do ticha vlastního nitra. Pak uslyšíte hlas Toho, k němuž voláte.

Dýchejte pravidelně a zhluboka, předložte Bohu s plným vědomím Jeho blízkosti své prosby. Proste krátce, ale vroucně. Většina lidí není schopna intenzitu počáteční vroucnosti delší dobu udržet a vlivem nesoustředěnosti je jejich modlitba povrchní. Uvolněná vnitřní energie pak nemá dostatek síly stoupat výš a je zneužita negativními silami.

Obzvláště působivá je Srdeční modlitba, soustředěná do několika slov. Několikrát v průběhu dne vyslovujte při hlubokém nádechu jméno Boha nebo Krista: „Ježíši Kriste,“ a při vydechnutí kupříkladu

„přijď mi blíž!“ Tímto vědomým oslovením začne vstupovat čakrami božská energie do vašeho těla. Povzbuzeny touto energií čakry zvyšují svoji rotaci a přijatou kosmickou energii vedou k tělesným orgánům a duševnímu vědomí. Člověk se uzdravuje a sílí.

Vibrační síla modlitby závisí na stupni duchovního vývoje jedince. Čím víc lásky k bližnímu a Bohu je člověk schopen vyslat, tím víc energie modlitby roste. Buďte si vědomi, že nelze od Boha vyžadovat něco, co nepřejete bližním.

V závěru modlitby je třeba odevzdat vše do vůle Boží: „Pane, Tvá vůle se staň! Ty víš nejlíp, co potřebuji.“

Nesplní-li se hned to, oč jste žádali, neznamená to, že vás Bůh opustil nebo že vás neslyší. Ačkoliv se hodně modlíte, mohou být vaše modlitby natolik vlašné, že Boha nedosáhnou. Pak nejste schopni se otevřít a Boží dary přijmout. Nebo by vám neprospělo, kdyby přání bylo splněno. Bůh ví nejlíp, co je pro vás dobré, důvěřujte mu!

Každá modlitba, přestože není hned vyslyšena, přináší naději, sílu a útěchu. Zdvíhá lidské vědomí nad hranice hmoty a člověka zapojuje do kosmického pořádku, jehož základem je Boží láska.

Vibrace vroucí modlitby se zhušťují v energii stoupající do nadzemských dimenzí. Odtud sestupují ve formě nádherných zářivých energetických jisker, které srší do všech stran a vracejí se zpět k modlícímu se člověku.

Duševní vědomí modlícího se spojuje nejprve s vědomím duchovního průvodce, jenž má Bohem danou moc po vyhodnocení prosby ji sám splnit.

Přesahují-li vyslovené prosby hranice této moci, předává prosby vyšším duchovním bytostem. Mnohdy se dostanou až k vedoucím bytostem vaší duchovní rodiny. Ty mají přesné informace o životech a duchovním vývoji každého rodinného příslušníka. Pomocí inspirace pomáhají vašemu průvodci a také vám zvládnout životní úkoly a duchovní cíle. Také Matka Marie, vysoká nebeská kněžna, má obrovské pověření vyslyšet vaše volání.

Pokud ani tyto vysoké bytosti nemohou prosbu splnit, předávají ji Kristovi, jemuž „je dána veškerá moc v nebi i na Zemi“. On může jít s vaší prosbou až k Bohu. Bůh ví, oč prosíte, protože při modlitbě roste aktivita vaší Boží jiskry. To vysvětluje, proč se modlitbou dosahuje vědomý kontakt se Stvořitelem.

Vidím, že tento postup vám připadá komplikovaný a zdlouhavý. Není tomu tak, nehodnoťte pozemským měřítkem, cesta vaší modlitby je rychlá a jednoduchá.

Lidé se dnes málo modlí, málo prosí, protože ztratili touhu po blízkosti Boha, jehož existenci považují za výmysl. Ovšem ve stavu nejvyšší úzkosti, nebezpečí a beznaděje i ten nejzatrzelejší bojovník proti existenci Boží začne prosit: „Pane, pomoz mi, zůstal jsem sám! Svět, na nějž jsem věřil, mi není schopný pomoci.“ Odpovědí na toto volání budiž poznání starého čínského Mistra: „I když tisíckrát Boha zapomenete, On tisíckrát stojí vedle vás.“

Lidstvo zaměřuje svoje zájmy jiným směrem, než je ten, který vede ke spojení s centrem nejvyšší síly, s Bohem. Ovšem modlitba bránu k Tomu, jenž tiší a prosvěcuje všechnu bolest a tíhu vašich životů, otevírá.

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Všechny vás srdečně zdravím. Nevím bohužel, budu-li vám moci tento sešit osobně předat. Je-li to vůle Boží, setkáme se jistě na podzim.

Texty pro vás jsem nemusel hledat. Přišly samy do mých rukou a věřím, že v nich najdete další podporu pro cestu Bohu blíž. Přednáška

bratra Otty o lásce nepotřebuje komentář. Je v ní nashromážděno mnoho zkušeností, o kterých můžeme dlouho uvažovat.

Následující sdělení našich duchovních učitelů pojednávají o aktuálních otázkách dneška. Hardus nám z duchovního hlediska vysvětluje současnou situaci ve světě. Nemáme se na co těšit, ale bát se nemusíme. Bůh je s námi.

Poslové Matky Marie hovoří o duchovním pozadí transplantace orgánů. Je to zásah do života, který není v souladu s Boží vůlí.

Sestra Helenka našla stat' naší Pavly o modlitbě. Mnozí jste ji snad už četli, ale i po letech neztratila pro nás význam a její poučení jsou každému prospěšná.

Děkuji všem, kteří mně umožnili vydání tohoto sešitu. Z Čech přichází pomoc při překladech textů a potřebná jazyková korektura, přátelé v Rakousku pomáhají tisku a kompletaci sešitů. Další se starají o rozdělení sešitů mezi vás.

Všechny vás srdečně zdraví váš

František

